Hippiás

Fragmenta DK 86 B

B 1 tit

ΙΠΠΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑ

B 1 = Pausaniás, Graeciae descriptio V, 25, 4 Spiro
τότε δὲ ἐπὶ τῆι ἀπωλείαι τῶν παίδων οἱ Μεσσήνιοι πένθος ἦγον, καὶ ἄλλα τέ σφισιν ἐς τιμὴν αὐτῶν ἐξευρέθη καὶ εἰκόνας ἐς ᾿Ολυμπίαν ἀνέθεσαν χαλκᾶς, σὺν δὲ αὐτοῖς τὸν διδάσκαλον τοῦ χοροῦ καὶ τὸν αὐλητήν. τὸ μὲν δὴ ἐπίγραμμα ἐδήλου τὸ ἀρχαῖον ἀναθήματα εἶναι τῶν ἐν πορθμῶι Μεσσηνίων· χρόνωι δὲ ὕστερον ῾Ιππίας ὁ λεγόμενος ὑπὸ ῾Ελλήνων γενέσθαι σοφὸς τὰ ἐλεγεῖα ἐπ᾿ αὐτοῖς ἐποίησενῥ ἔργα δέ εἰσιν ᾿Ηλείου Κάλωνος αἱ εἰκόνες.

B 2 tit

ΕΘΝΩΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ

B 2 = Schol. Apoll. III, 1179
῾Ιππίας δὲ ὁ ᾿Ηλεῖος ἐν ᾿Εθνῶν ὀνομασίαις φησὶν ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτοὺς καὶ ὁμοίως ᾿Ατρόμητος.

B 3 tit

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ

B 3 = Plútarchos, Num. 1
τοὺς μὲν οὖν χρόνους ἐξακριβῶσαι χαλεπόν ἐστι καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν ᾿Ολυμπιονικῶν ἀναγομένους, ὧν τὴν ἀναγραφὴν ὀψέ φασιν ῾Ιππίαν ἐκδοῦναι τὸν ᾿Ηλεῖον ἀπ᾿ οὐδενὸς ὁρμώμενον ἀναγκαίου πρὸς πίστιν.

B 4 tit

ΣΥΝΑΓΩΓΗ

B 4 /1 = Athénaios, Deipnosophistae XIII, 608f (XIII, 89 Kaibel)

ἐπὶ κάλλει δὲ ... διαβόητοι γεγόνασι γυναῖκες Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὖσα καὶ τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφή, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι Συναγωγή.

B 4 /2 = Hésychios, Lexicon s.v. Θαργηλία
ἔστιν ἡ Θαργηλία Μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν καὶ τἆλλα σοφή, ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας. διὸ καὶ πλείστοις ἐγήματο τῶν διασημοτάτων.

B 5 tit

ΤΡΩΙΚΟΣ (ΔΙΑΛΟΓΟΣ)

B 6 = Kléméns Alex., Stromata VI, 15
φέρε ἄντικρυς μαρτυροῦντα ἡμῖν Ἱππίαν τὸν σοφιστὴν τὸν Ἠλεῖον, ὃς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ προκειμένου μοι σκέμματος ἧκεν λόγον, παραστησώμεθα ὧδέ πως λέγοντα·

τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὀρφεῖ, τὰ δὲ Μουσαίωι κατὰ βραχὺ ἄλλωι ἀλλαχοῦ, τὰ δὲ Ἡσιόδωι τὰ δὲ Ὁμήρωι, τὰ δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, τὰ δὲ ἐν συγγραφαῖς τὰ μὲν Ἕλλησι τὰ δὲ βαρβάροις· ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων τούτων τὰ μέγιστα καὶ ὁμόφυλα συνθεὶς τοῦτον καινὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι.

B 8 = Eustathios, Comm. in Dionysii periegetae orbis descriptionem 270 Müller
Ἱππίας ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τῶν Ὠκεανίδων τὰς ἠπείρους καλεῖ.

B 9 = Hypoth. soph. Oed. R. V (Schol. II, 12, 11 Dind.)
ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον·
᾽εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα᾽.
προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληιστείαν τούτους γενέσθαι.

B 10 = Frynichos, Eclogae 312 Lob. (Eclogae, lex. 284 Fischer)
παραθήκην Ἱππίαν καὶ Ἴωνά τινα συγγραφέα φασὶν εἰρηκέναι· ἡμεῖς δὲ τοῦτο παρακαταθήκην ἐροῦμεν ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης καὶ Δημοσθένης.

B 11 = Plútarchos, Lyc. 23
αὐτὸν δὲ τὸν Λυκοῦργον Ἱππίας μὲν ὁ σοφιστὴς πολεμικώτατόν φησι γενέσθαι καὶ πολλῶν ἔμπειρον στρατειῶν ...

B 12 = Proklos, In primum Euclidis elementorum librum comm. p. 65, 11 Friedlein
μετὰ δὲ τοῦτον Μάμερκος (?) ὁ Στησιχόρου τοῦ ποιητοῦ ἀδελφὸς ὡς ἐφαψάμενος τῆς περὶ γεωμετρίας σπουδῆς μνημονεύεται καὶ Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος ἱστόρησεν ὡς ἐπὶ γεωμετρίαι δόξαν αὐτοῦ λαβόντος.

B 13 = Schol. Arat. 172; p. 369, 27 Maass
Ἱππίας δὲ καὶ Φερεκύδης (F GrHist. 3 F 90; I, 84, 33) ἑπτά (Ὑάδας εἶναι).

B 14 = Schol. Pind. Pyth. 4, 288
ταύτην δὲ ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις (fr. 49 Schr.) Δημοδίκην φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν.

B 15 = Schol. Pind. Nem. 7, 53
τρίτην δὲ (Efyra) περὶ Ἦλιν, ἧς Ἱππίας μνημονεύει.

B 16 = Stobaios, Anthologium III, 38, 32
Πλουτάρχου ἐκ τοῦ <Περὶ τοῦ> διαβάλλειν·
Ἱππίας λέγει δύο εἶναι φθόνους· τὸν μὲν δίκαιον, ὅταν τις τοῖς κακοῖς φθονῆι τιμωμένοις, τὸν δὲ ἄδικον, ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς. καὶ διπλᾶ τῶν ἄλλων οἱ φθονεροὶ κακοῦνται· οὐ γὰρ μόνον τοῖς ἰδίοις κακοῖς ἄχθονται ὥσπερ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς.

B 17 = Stobaios, Anthologium III, 42, 10
Πλουτάρχου ἐκ τοῦ <Περὶ τοῦ> διαβάλλειν·
Ἱππίας φησίν, ὅτι δεινόν ἐστιν ἡ διαβολία, οὕτως ὀνομάζων, ὅτι οὐδὲ τιμωρία τις κατ᾿ αὐτῶν γέγραπται ἐν τοῖς νόμοις ὥσπερ τῶν κλεπτῶν· καίτοι ἄριστον ὂν κτῆμα τὴν φιλίαν κλέπτουσιν, ὥστε ἡ ὕβρις κακοῦργος οὖσα δικαιοτέρα ἐστὶ τῆς διαβολῆς διὰ τὸ μὴ ἀφανὴς εἶναι.

B 18 = Vit. Homeri Rom. p. 30, 27 Wil.
Ἱππίας δ᾿ αὖ καὶ Ἔφορος Κυμαῖον (γεγονέναι φασὶ τὸν Ὅμηρον).

B 19 = Papyr. Petropol. n. 13, col. 2, 11 (ed. Jernstedt Journ. 1901 Oktob. p. 51)
ΙΠΠΙΟΥ.

B 20 /1 = Aristotelés, Poetica 25; p. 1461a 21

κατὰ δὲ προσωιδίαν (ὁρῶντα δεῖ διαλύειν) ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ ʾδίδομεν δέ οἱʾ καὶ ʾτὸ μὲν οὗ καταπύθεται ὄμβρωιʾ.

B 20 /2 = Aristotelés, Soph. el. 4; p. 166b 1
παρὰ δὲ τὴν προσωιδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥάιδιον ποιῆσαι λόγον, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις καὶ ποιήμασι μᾶλλον οἷον καὶ τὸν Ὅμηρον ἔνιοι διορθοῦνται πρὸς τοὺς ἐλέγχοντας ὡς ἀτόπως εἰρηκότα ʾτὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρωιʾ (Ψ 328). λύουσι γὰρ αὐτὸ τῆι προσωιδίαι λέγοντες τὸ ου ὀξύτερον· καὶ τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ ʾΑγαμέμνονος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ Ζεὺς εἶπεν ʾδίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαιʾ (Β 15), ἀλλὰ τῶι ἐνυπνίωι ἐνετέλλετο διδόναι.

B 21 = Proklos, In primum Euclidis elementorum librum comm. p. 272, 3 Friedlein
Νικομήδης μὲν γὰρ ἐκ τῶν κογχοειδῶν γραμμῶν, ὧν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὰ συμπτώματα παραδέδωκεν, αὐτὸς εὑρετὴς ὢν τῆς ἰδιότητος αὐτῶν πᾶσαν εὐθύγραμμον γωνίαν ἐτριχοτόμησεν. ἕτεροι δὲ ἐκ τῶν Ἱππίου καὶ Νικομήδους τετραγωνιζουσῶν πεποιήκασι τὸ αὐτὸ μικταῖς καὶ οὗτοι χρησάμενοι γραμμαῖς ταῖς τετραγωνιζούσαις.